

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/225/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913204661
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7913204661.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s. so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: XX XXX XXX, proti odporkyňi W. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, V., zast. opatrovníkom R. V. za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Aliancia spotrebiteľov Slovenskej republiky, Mestská 271/11, Bratislava - Nové Mesto, zast. X.. B. J., advokátom, V. XX, S., v konaní o zaplatenie 1.031,46 Eur s prísl., o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp.zn. 14C/144/2013-48 z 13.11.2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) vyslovil povinnosť odporcovi, aby zaplatil navrhovateľovi sumu 822 € s 9,5% úrokom z omeškania ročne od 12.08.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 36,90 €, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ uzavrel s odporcom dňa 11.02.2011 Zmluvu o pripojení č. U., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky spoločnosti. V zmysle predmetnej zmluvy navrhovateľ vypožičal odporcovi 1 ks mikroprocesorovej karty SIM /tel. číslo XXXXXXXXXXXX/, ktorá umožňovala odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom.

Dodatkom k Zmluve o pripojení zo dňa 11.02.2011 navrhovateľ odpredal odporcovi koncové telekomunikačné zariadenie typ Apple iPhone 4 16GB Black za kúpnu cenu 99 €, pričom štandardná predajná cena predstavovala sumu 690 €, zmluvná pokuta 591 € /zmluva I/.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi účastníkmi konania bol založený záväzkový vzťah týkajúci sa poskytovania telekomunikačných služieb v mobilnej sieti navrhovateľa, ktorý sa podľa dohody účastníkov konania mal spravovať príslušnými ustanoveniami zákona o elektronických komunikáciách a ustanoveniami ostatných právnych predpisov (VŠP).

V zmysle zmluvných dojednaní účastníkov bol odporca povinný uhradiť cenu služieb vyúčtovaných navrhovateľom faktúrami za dohodnuté zúčtovacie obdobie. Nakoľko odporca porušil svoje povinnosti uhradiť riadne a včas svoje splatné záväzky, v zmysle časti V, čl. 2, bod 3,4 Všeobecných podmienok spoločnosti, vzniklo navrhovateľovi právo na úhradu ceny poskytnutých služieb. Navrhovateľ si uplatnil

nárok na zaplatenie sumy 209,46 €, na preukázanie svojho nároku predložil faktúry v celkovej výške 223,20 €. V samotnej žalobe nebolo presne špecifikované, ohľadne ktorých faktúr, ktorými boli služby vyúčtované, si uplatňuje nárok. Súd výzvou zo dňa 15.10.2013 vyzval navrhovateľa, aby presne špecifikoval, ohľadne ktorých faktúr si uplatňuje návrh titulom služieb, výzva bola navrhovateľovi doručená dňa 17.10.2013, v súdom stanovenej lehote 10 dní špecifikácia nároku ohľadne sumy 209,46 € súdu predložená nebola. Na základe uvedeného preto súd považoval návrh navrhovateľa v tejto časti za nepreskúmateľný, preto návrh v tejto časti čo do sumy 209,46 € zamietol.

Súd citoval § 420 ods.1, 3, § 442 ods.1,3 O.z. a dôvodil, že navrhovateľ si návrhom uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 822 € (591 € a 231 €), pričom nárok odôvodnil tým, že škoda v uvedenej výške mu vznikla tým, že odporcovi odpredal mobilný telefón za akciovú cenu teda cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej, pričom odporca nedodrжал podmienky poskytnutia danej výhody a to tým, že porušil svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom počas dohodnutej doby (doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby a ak predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. V odseku 1 je vyjadrená zásada, že každý, t.j. tak fyzická osoba, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovoprávneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe musí byť v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním (porušením povinnosti). V súvislosti s odsekom 3 tohto ustanovenia však treba konštatovať, že ďalšou podmienkou vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu je aj zavinené konanie škodcu, aj keď zavinenie škodcu sa podľa odseku 3 predpokladá.

V konaní mal súd za preukázané, že navrhovateľ odpredal odporcovi telekomunikačné zariadenie za kúpnu cenu 99 €, odporca sa zaviazal po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku, že zotrvá v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a na splnenie ďalších povinností špecifikovaných v bode 2.2, 2.3 a 2.4 Dodatku k zmluve o pripojení a zároveň odpredal odporcovi telekomunikačné zariadenie za kúpnu cenu 9 €, odporca sa zaviazal po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku, že zotrvá v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom a na splnenie ďalších povinností špecifikovaných v bode 2.2, 2.3 a 2.4 Dodatku k zmluve o pripojení.

Nakoľko bolo v konaní preukázané, že odporca si nesplnil povinnosť uhradiť riadne a včas cenu služieb poskytnutých navrhovateľom, výška ktorej nebola v konaní preukázaná a ustálená, jeho SIM karta bola vypojená z prevádzky, čím odporca porušil povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, kedy by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok navrhovateľa zabezpečiť odporcovi zariadenie za zľavnenú cenu, teda porušil svoje povinnosti dohodnuté v Dodatku k zmluve o pripojení a telekomunikačné zariadenie navrhovateľovi nevrátil, vznikla navrhovateľovi škoda rovnajúca sa výške rozdielu medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou v celkovej výške 822 € a zaviazal odporcu ku tejto škode.

Na základe zistenia súdu, výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania bola 1,5%, t. j. zvýšená o 8 percentuálnych bodov = 9,5%. Nakoľko si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania vo výške v súlade s právnymi predpismi, mu súd priznal úrok vo výške ním uplatnenej z celej priznanej sumy od 12.08.2011, t. j. odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty na zaplatenie celej priznanej sumy, ktorá bola odporcovi zo strany navrhovateľa poskytnutá v pokuse o pokonávku zo dňa 28.07.2011. Nakoľko odporca navrhovateľovi dlžnú sumu v celej výške do stanovenej doby 11.08.2011 neuhradil, dostal sa tak nasledujúcim dňom t. j. 12.08.2011 do omeškania.

Úspech navrhovateľa predstavuje suma 822 € (80%) a neúspech suma 209,46 € (20%); súd teda priznal navrhovateľovi nárok na 60% (80-20) jeho nákladov a to sumu 36,90 € titulom súdneho poplatku (60% zo sumy 61,50 €) a keďže predmet konania neprevyšuje nárok nad sumu 1000 €, súd podľa ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej OSP/ a ust. §115a ods. 2 OSP, rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

V podanom odvolaní za vedľajšieho účastníka X.. B. J. žiadal napadnutý rozsudok vo vyhovujúcej časti zmeniť tak, že návrh žalobcu sa zamietne a súčasne zaviazne žalobcu na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka 118,52 €.

V odvolaní namietal, že podľa § 205 ods.2 písm.d/, f/ O.s.p. sú dané odvolacie dôvody a v zákonnej lehote predovšetkým z dôvodu ochrany spotrebiteľa, ktorý v dobrej viere uzavrel zmluvu s dodávateľom je treba vychádzať z ustálenej judikatúry. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorú má už dodávateľ pripravený. Žalobca si plnenie v sume 822 € najskôr uplatňoval titulom zmluvnej pokuty. Slovenská republika ako člen EÚ je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva (treba uzatvárať zmluvy bez nekalých podmienok čl. 6 Smernice, Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Dôležitým je pre túto vec aj rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Gruppo Editoriale SA a Rocío Quintero (C-240/98) a ďalšie. Z nich vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh. Pri zaplatení zmluvnej pokuty, resp. náhrady škody treba prihliadať k ostatným zmluvným podmienkam, k povahe služby a k okolnostiam uzatvárania jednotlivých zmlúv. Za relevantnú treba považovať skutočnosť, že zmluvná pokuta má zohľadňovať zľavnenú cenu mobilného telefónu a v prípade predčasného ukončenia garantovať návratnosť prostriedkov investovaných do zľavy pri odpredaji telefónu. O.i. problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. K zmluvnej pokute nebola určená jednoznačne jej výška, čo je však v rozpore so zásadou zakotvenou v § 3 O.z., lebo dohoda o zmluvnej pokute nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Preto ani súd nezistil riadne skutkový stav.

Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľ žiadal potvrdiť rozsudok ako vecne správny bez priznania náhrady trov odvolacieho konania. Uviedol vo vyjadrení zo dňa 31.1.2014, že rozsudok súdu prvého stupňa je vydaný v súlade so zákonom a súhlasia s rozhodnutím odvolacieho súdu podľa úvahy.

Odvolací súd postupom podľa § 214 ods.2 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania; preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods.1, 3 O.s.p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p., lebo s dôvodmi v rozsudku súhlasí a odvolacie námietky nie sú opodstatnené.

Podľa § 157 ods.2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z cit. ust. vyplýva, že súd prvého stupňa je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 132-§ 135 O. s. p. hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôsobiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach neboli rozpory (skutkových zisteniach a záverov).

Odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky II. ÚS 2234/10 zo 9.8.2013 (rozhodované o ústavnej sťažnosti obchodnej spol. Profidebt, s.r.o., so sídlom v Prahe), kde bol zaujatý názor ohľadne spotrebiteľských sporov, že v každej veci je treba starostlivo uvážiť konkrétne okolnosti súdneho sporu, predovšetkým zabezpečiť rovnosť v uplatnených právach, ochranu oprávnenej dôvery v právo ako i predvídateľnosť súdnych rozhodnutí, ako aj nevyhnutnosť vývoja súdnej interpretácie a aplikácie zákona, vrátane zabezpečenia cieľa spočívajúceho v nutnosti zabrániť predchádzajúcej strnulosti výpadu právnej normy, ktorý by sa mohol stať prekážkou dosiahnutých účelov a cieľov právnej regulácie.

V žiadnom prípade rozsudok súdu prvého stupňa nie je nezákonný, vychádza zo zisteného skutkového stavu a nemožno ho považovať za prekvapivý. Aj pri súdnej kontrole štandardných spotrebiteľských zmlúv je síce postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl súdna prax, čo by bolo v rozpore s cieľom Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, avšak nemožno považovať za nečestné podmienky v súvislosti s aplikáciou § 53 Obč.zák., keď účelovo spotrebiteľ uzavrie zmluvu a potom neplní podmienky zmluvy. Ochrana spotrebiteľa nie je neohraničená a bezbrehá, avšak nemožno v každom prípade jednotne uvádzať, že sa ochrana spotrebiteľa týka iba formulárových zmlúv. Napadnuté rozhodnutie nie je ani v rozpore s citovaným rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editoriál SA a Rocío Quintéro.

Bolo preukázané v konaní, že dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 11.2.2011 navrhovateľ odpredal odporcovi koncové telekomunikačné zariadenie typ „Apple iPhone 4 16GB black za kúpnu cenu 99 €, keď štandardná predajná cena predstavovala 690 €, zmluvná pokuta je 591 €. Preto čo do vyhovujúcej časti rozsudku treba uzavrieť, že odporkyňa si výslovne neplnila povinnosti, jej SIM karta bola vypojená z prevádzky pre neuhradenie služieb poskytovaných navrhovateľom, protizáväzok navrhovateľa zabezpečiť odporcovi zariadenie za zľavnenú cenu po porušení povinnosti dohodnutých v Dodatku k zmluve o pripojení a keď odporkyňa toto Telecom zariadenie nevrátila, bola preukázaná navrhovateľova škoda, ktorá sa rovná výške rozdielu medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou v celkovej výške 822 €. Úroky boli priznané s poukazom na § 3 nar. vl. č. 87/95 Z.z. v znení účinnom v čase omeškania odporkyne (všade v odôvodnení rozsudku sa uvádza odporcu, aj keď išlo o odporkyňu) a správne súd prvého stupňa po zistení úrokovej sadzby ECB ku dňu omeškania, ktorým bola 1,5% navýšená o 8 percentuálnych bodov, čo predstavuje 9,5 %, do omeškania sa dostala odporkyňa dňa 12.8.2011, lebo celá suma nebola uhradená 11.8. predtým.

O.i. odvolací súd upozorňuje súd prvého stupňa, že vedľajší účastník nepredložil plnú moci (zástupca) podľa § 31 O.z.

Zákonný je aj rozsudok čo do výroku o trovách konania podľa § 142 ods.1, 2 O.s.p., lebo pri čiastočnom úspechu navrhovateľa vo výške 60% boli priznané primerane trovy konania.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa odôvodňuje § 224 ods.1 a § 142 ods.1 O.s.p., lebo aj keď bol úspešný navrhovateľ žiadne trovy si neuplatnil v odvolacom konaní podľa § 151 O.s.p. a neúspešná odporkyňa nemá na ich náhradu právo.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.